

erstatningsansvarslovens § 5. Erhvervsevnetabet beregnes i procent, og erstatningen fastsættes som udgangspunkt til et kapitalbeløb på grundlag af skadelidtes årsløn ganget med 6 og herefter ganget med erhvervsevnetabsprocenten. Disse regler gælder f.eks. for en ansat håndværker.

Skadelidtes årsløn fastsættes efter et skøn, hvis særlige indtægts- eller ansættelsesforhold har gjort sig gældende, jf. erstatningsansvarslovens § 7, stk. 2. Var skadelidte under uddannelse med løn (f.eks. en lærling), fastsættes årslønnen til den indtægt, skadelidte ville have fået umiddelbart efter afslutningen af uddannelsen.

I visse tilfælde kan en erhvervsevnetabsersatning imidlertid ikke beregnes på de nævnte måder. Det drejer sig bl.a. om tilfælde, hvor den skadelidte »i det væsentlige udnytter erhvervsevnen på en måde, som ikke eller kun i begrænset omfang medfører erhvervsindtægt«, jf. herved erstatningsansvarslovens § 8. I disse tilfælde beregnes erstatningen i stedet som et kapitalbeløb på grundlag af skadelidtes méngrad. Erstatningen fastsættes som en procentdel af méngodtgørelsen. Disse regler gælder for børn, hjemmearbejdende ægtefæller eller samlevende samt unge under uddannelse (uden løn).

Spm. nr. S 704

Til justitsministeren (8/12 97) af:

Inge Dahl-Sørensen (V):

»Vil ministeren over for personaleforvaltende embedsmænd i kontorer, der er underlagt Justitsministeriet, indskærpe, at den gradvis stadig mere lempelige behandling, som er stats-tjenestemænd til del i forbindelse med afskedigelser for mindre tjenesteforseelser, også i et vist omfang må omfatte personer, som er uansøgt afskediget fra stillinger ved politi- og retsmyndigheder?«

Begrundelse

Som det sikkert er ministeren bekendt, har der her i landet siden slutningen af 1960'erne været en stadig mere udtalt tendens til, at kriminelle dels får mindre og mindre straffe og dels under strafsoningen og senere er omfattet af regler, der er af stadig mere resocialiserende karakter.

Denne udvikling har også haft en afsmittende virkning på stats-tjenestemænd, der uanmodet er afskediget på grund af tjenesteforseelser.

En stor del af befolkningen, der ikke har været ganske ukritisk over for denne udvikling, har undret sig over, at den slet ikke er smittet af på ikke-akademisk uddannede ansatte inden for politi- og retsmyndigheder, hvor udviklingen nærmest er gået i modsat retning.

Et eksempel er en 45-årig politiassistent, der blev straffet med 20 dages hæfte for at have trådt en tamilsk asylsøger over tærne og derefter blev afskediget. Det er nok almindeligt accepteret, at politifolk i disciplinære forhold må være underlagt skærpede regler, herunder også hvad angår de eventuelle sanktioner. Men det er dog måske at gå for vidt, når man efter 19 års ellers pletfri tjeneste på grund af en bagatelforseelse idømmer en politiassistent 20 dages hæfte, foretager afskedigelse og derefter nægter den pågældende autorisation til private stillinger, f.eks. som vagtmand.

Svar (16/12 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil ministeriet vende tilbage til sagen.

Supplerende svar (5/1 98)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitichefen, der er personaleforvaltende myndighed i relation til det politiuddannede personale i politiet.

Rigspolitichefen har i den forbindelse henvist til,

»at der ved en række love er fastsat såkaldte vandelskrav for offentlig ansættelse og for at få meddelt autorisation til udøvelse af visse erhverv,

Rigspolitichefen har som et eksempel nævnt:

»at ansættelse som politibetjent forudsætter, at den pågældende ansøger ikke er dømt for en overtrædelse af straffelovgivningen, som ville gøre ham uegnet til at udføre hvervet som polititjenestemand.«